

Болград (София, 2 ноем. 1879, Смядово, 21 апр. 1880). - Пак там, а.е. 865, л. 15-23, 36.

¹⁰⁷ Става дума за Олимпиада Ив. Стоянова - дъщеря на Иван и Амалия (Фотини) Войникови, съпруга на В. Д. Стоянов.

¹⁰⁸ Всъщност, Тодор Т. Стоянов пише до своя пръв братовчед В. Д. Стоянов доста след установяването си във Варна. Според едно писмо от Олимпиада Ив. Стоянова до В. Д. Стоянов с дата 3 февр. 1881 г. (НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е 277, л. 19-20) „бай Тодур“ пристига със семейството си от Тулча във Варна „преди три седмици“, т.е. в средата на януари 1881 г.

¹⁰⁹ Амалия (Фотини) Войникова - майка на Олимпиада Ив. Стоянова (НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 277, л. 13-14; а.е. 865, л. 36).

¹¹⁰ Писмото е свидетелство за получилия разпространение след Освобождението на България модел на административни назначения по ходатайства на родственици. В случая не се знае дали В. Д. Стоянов - тогава губернатор (областен управител) на Варна, урежда със „служба“ своя пръв братовчед. Известно е, че през 1881 г. Сава Доброплодни е назначен за окръжен училищен инспектор в Разград благодарение застъпничество на В. Д. Стоянов. Вж. писмото от С. Доброплодни до митрополит Климент Търновски (Разград, 31 дек. 1884). - В: Литературен архив. Т. V, 394-395 (№ 13). На 15 септ. 1879 г. от Болград самият В. Д. Стоянов пише на Димитър хаджи Коцев - търговец и негов познат, в София: „Ревни ми се да бъда избран депутат за в предстоящата Българска камара в София, но не зная дали ще бъда избран, като на тос час не съм в България сам. Днес телеграфирах на Н[егово] Пр[еосвещенство] Г[осподин] Клиmenta в Търново да се погрижи за избирването ми. Но нямам надежда за спо-лука, по причина на моето сега отсъствие от България“ (ЦДА, ф. 682к, оп. 1, а.е. 346, л. 1).

¹¹¹ Димитър В. Стоянов - син на В. Д. Стоянов. Завършва икономика. Финансов ревизор и инспектор в Дирекцията за стопански грижи и обществена предвидливост (ДСГОП) към Министерството на земеделието и държавните имоти (НА-БАН, ф. 144к, оп. 1, а.е. 737, л. 1-18; ЦДА, ф. 246к, оп. 3, а.е. 458, л. 1-2).

¹¹² Боян В. Стоянов (2 септ. 1883 - ?) - син на В. Д. Стоянов. Завършва Военното училище в София и право в Софийския университет. Подпоручик (1908), поручик (1911), капитан (1914), майор (1917), подполковник (1920) в българската армия. Служи в 6-ти Пехотен полк, делопроизводител във Висшия касационен съд, председател на Полевия военен съд на Сборната дивизия, военен инспектор и адютант в Министерството на войната (1923). Вж. Офицерският корпус в България 1878-1944 г. Т. VI. С., 1996, 274-275 (№ 949); НА-БАН, ф. 144к, оп. 1, а.е. 743, л. 1).

¹¹³ Георги Добрев - съпруг на Радка Д. Стоянова († 1883). От брака си имат две деца - Данаил Г. Добрев и Йовка Г. Добрева.